

Bij de voordracht van Prof. van Woerkum

Marleen Boerjan

Het verhaal van Van Woerkum is helder en duidelijk: vrij vertaald is het imago van de huidige bijenhouderij aan de stoffige kant, naar binnen gericht en het is niet aantrekkelijk om lid van een vereniging te worden. Het ledental van de bijenteeltorganisaties zal nog verder teruglopen, tenzij het imago van de bijenhouderij wordt aangepast aan de wensen van een moderne imker. Wie is dan die moderne imker en bestaat die wel? Ja, deze moderne imker bestaat wel degelijk maar onttrekt zich aan het zicht van de bijenteeltorganisaties. Deze imker is op dit moment georganiseerd in eigen clubjes en verenigingen, van een internetclub tot zeer actieve koninginnen-teeltverenigingen. Daarnaast zijn er nog actieve alternatieve docenten, imkers die onderzoek aan het ras op het eiland doen. Er bestaat zelfs een Bijenteeltadvies bureau. Wat ook van deze clubjes gedacht mag worden, het is wel opvallend dat clubjes

zeer actief zijn en in staat zijn om sponsors voor hun activiteiten te interesseren. Verder zie ik onder deze clubjes mensen die een weg naar de subsidiegever gemakkelijk zullen vinden. Deze actieve imkers zijn niet of nauwelijks bekend bij de grote traditionele bijenteeltorganisaties, of worden ze gewoon niet gezien? Toch zie ik een duidelijke trend: deze clubjes zullen steeds sterker worden, met als gevolg dat de bijenhouderij in Nederland nog verder versnipperd. Deze versnippering zal het imago van de bijenhouderij zeker geen goed doen en zullen de traditionele bijenteeltorganisaties niet langer acceptabel maken als vertegenwoordiger van de Nederlandse imkers in gesprekken met bijvoorbeeld het Ministerie en natuurorganisaties. Door deze versnippering wordt dus ook het voortbestaan van het Proefstation voor de Bestuiving en de Bijenhouderij bedreigd.

bijen

FOTO VAN DE MAAND

Modelbijenstand in Limburgs enige dierentuin 'Kasteelpark' te Born. Naast deze stand staan informatieborden over de honingbij, hommels en wespen. Foto P. Elshout, Susteren